നിലാവിന്റെ നദി

Adv Arun K R

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ, ശാന്തമായ ഒരു പുഴയുടെ അടുത്തേക്ക് നിലാവ് വന്നു. അവളുടെ വെള്ള ലിയോടാർഡ് സൂര്യന്റെ നേർത്ത വെളിച്ചത്തിൽ തിളങ്ങി. പ്രകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ച് അവൾ പുഴയുടെ തീരത്ത് നിന്നു.

പുഴയുടെ തണുത്ത കാറ്റ് അവളുടെ മുടിയിഴകളെ തലോടി. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ തയ്യാറെടുക്കുമ്പോൾ, അവൾ മെല്ലെ കൈകൾ നീട്ടി ശരീരത്തിന് അയവ് വരുത്തി. അവളുടെ ഓരോ ചലനത്തിലും ഒരുതരം ആത്മവിശ്വാസവും മനോഹാരിതയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

സാവധാനം അവൾ പുഴയുടെ തെളിഞ്ഞ വെള്ളത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തു വെച്ചു. വെള്ളം അവളുടെ കാൽവിരലുകളെ തണുപ്പിച്ചു, ഒരു പുതിയ ഉന്മേഷം അവളിൽ നിറഞ്ഞു. പുഴയുടെ താളത്തിനൊത്ത് അവൾ മുന്നോട്ട് നടന്നു.

വെള്ളത്തിനടിയിലെ വർണ്ണാഭമായ മീനുകളെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവയുടെ കളികൾ കണ്ട് അവളുടെ ചുണ്ടിൽ ഒരു നേർത്ത ചിരി വിടർന്നു. ഒരു പ്രത്യേക മീനിനെ പിടിക്കാൻ അവൾക്ക് തോന്നി.

അവൾ ശ്രദ്ധയോടെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി, അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഒരു മിടുക്കൻ മീനിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി. മീൻ വെള്ളത്തിൽ തുള്ളിച്ചാടി, അവളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. നിലാവ് തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു.

പെട്ടെന്ന്, മിന്നൽ വേഗത്തിൽ അവളുടെ കൈകൾ വെള്ളത്തിലേക്ക് നീണ്ടു. ഒരു നൃത്തം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവളുടെ ചലനങ്ങൾ അതിമനോഹരമായിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഒരു മീൻ അവളുടെ കൈകളിൽ ഭദ്രമായി.

വിജയഭാവത്തോടെ നിലാവ് പുഴയുടെ തീരത്തേക്ക് കയറി. തിളങ്ങുന്ന മീനിനെ അവൾ അഭിമാനത്തോടെ ഉയർത്തിക്കാണിച്ചു. അവളുടെ മുഖത്ത് ആത്മവിശ്വാസവും സന്തോഷവും തുളുമ്പിനിന്നു, ഒരു യോദ്ധാവിനെപ്പോലെ അവൾ തിളങ്ങി.

പിടിച്ച മീനിനെ അവൾ വാത്സല്യത്തോടെ നോക്കി. അതിന്റെ തിളക്കവും ജീവനും അവളെ ആകർഷിച്ചു. പ്രകൃതിയുടെ ഈ സമ്മാനത്തോട് അവൾക്ക് വലിയ ബഹുമാനം തോന്നി.

ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ നിലാവ് മീനിനെ വീണ്ടും വെള്ളത്തിലേക്ക് വിട്ടു. മീൻ സന്തോഷത്തോടെ വെള്ളത്തിൽ തുള്ളിച്ചാടി നീന്തിപ്പോയി. പ്രകൃതിയുമായി അവൾക്കുള്ള ബന്ധം എത്രത്തോളം വലുതാണെന്ന് ഇത് കാണിച്ചു.

സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, നിലാവ് പുഴയോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. അവളുടെ മനസ്സിൽ സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞു. ഒരു പുതിയ അനുഭവത്തിന്റെ ഓർമ്മകളുമായി അവൾ തിരികെ നടന്നു.